

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Festgebete der Israeliten

Für die ersten Tage des Wochenfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 620 = 1859

תועובש לש ינש םויל הרותה תאירק

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293)

קריאת התורה ליום שני של שבועות

לב מצות יי ברה מאירת עינים: יי עז לעמו יתן יי יברך את
עמו בשלום. האל תמים דרכו אמרת יי צרופה מגן הוא לכל
החוסים בו:

קסג ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום:

קורין בס"ת ראשון בשבת ז' נכרי כפ' ראה ובחול מתחילין כל הבכור ה' נכרי
עשר תעשר את כל-תבואת זרעה היצא השדה שנה
שנה: ואכלת לפני ה' אלהיך במקום אשר-יבחר
לשכן שמו שם מעשר הגנה תירשה ויצהרך ובכורת
בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את-יהוה אלהיך כל-
הימים: וכי-ירפה ממך הדרך כי לא-תוכל שאתו כי-
ירחק ממך המסום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו
שם כי יברכה יהוה אלהיך: ונתתה בכסף וצרת הכסף
בידך והלכת אל-המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו:
ונתתה הכסף בכל אשר-תאווה נפשך בכקר ובצאן
וביין ובשכר ובכל אשר תשאלה נפשך ואכלת שם לפני
יהוה אלהיך ושמת אתה וביתך: והלוי אשר-בשעריך
לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך: ס מקצהו שלש
שנים תוציא את-כל-מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת
בשעריך: ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר
והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען
יברכה יהוה אלהיך בכל-מעשה ידך אשר תעשה: ס לוי
מקץ שבע-שנים תעשה שמטה: וזה דבר השמטה שמוט
כל-בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא-יגש את-רעהו
ואת-אחיו כי-קרא שמטה ליהוה: את-הנכרי תגש ואשר
יהיה לך את-אחיק תשמט ידך: אפס כי לא יהיה-בך
אכיון כי-ברך יברכה יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך
נתן-לך נחלה לרשתה: רק אם-שמוע תשמע בקול
יהוה אלהיך לשמור לעשות את-כל-המצוה הזאת אשר
אנכי מצוה היום: כי-יהוה אלהיך ברכה באשר דבר-לך
והעכסת גוים רבים ואתה לא תעכט ומשלת בגוים רבים

וּבַךְ לֹא יִמְשְׁלוּ: ׀ כִּי־יְהִי־בָךְ אֲבִיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ בְּאַחַד
 שְׁעָרֶיהָ בְּאַרְצָהְךָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לֹא תֹאמֵץ
 אֶת־לִבְּךָ וְלֹא תִקְפֵץ אֶת־יְדֶיךָ מֵאַחֶיךָ הָאֲבִיוֹן: כִּי־פָתַח
 תִּפְתָּח אֶת־יְדֶיךָ לּוֹ וְהֵעַבְטָה עֵבְרִיטְנוֹ דֵּי מַחְסָרוֹ אֲשֶׁר
 יִחְסַר לּוֹ: הַשְּׁמַר לָךְ פְּנֵי־יְהוָה דְבַר עַם־לִבְּךָ בְּלִיעַל
 לֵאמֹר קִרְבָּה שְׁנַת־הַשְּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרַעַר עֵינֶיךָ
 בְּאַחֶיךָ הָאֲבִיוֹן וְלֹא תִתֵּן לּוֹ וְקִרְא עֲלֶיךָ אֱלֹהֵי־יְהוָה וְהָיָה
 בָּךְ הַטָּא: נָתַן הַתֵּן לּוֹ וְלֹא יִרַע לִבְּךָ בְּתַתָּה לּוֹ כִּי
 בְּגִלְלוֹ הִדְבַר הַזֶּה יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂיךָ וּבְכָל
 מַשְׁלַח יְדֶיךָ כִּי לֹא־יִחְדַּל אֲבִיוֹן מִקְרֵב הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי אֲנָכִי
 מִצִּוְיָהּ לֵאמֹר פָּתַח תִּפְתָּח אֶרֶץ־יִדְדָה לְאַחֶיךָ לְעֵנֶיךָ
 וּלְאַבְיֹנָה בְּאַרְצָה: ׀ כִּי־יִמְכַר לָךְ אַחֶיךָ הָעֵבְרִי אוֹ הָעֵבְרִיָּה
 וְעַבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבַשְּׁנָה הַשְּׁבִיעִת תִּשְׁלַחְנוּ חֲפָשִׁי
 מֵעִמָּךְ: וְכִי־תִשְׁלַחְנוּ חֲפָשִׁי מֵעִמָּךְ לֹא תִשְׁלַחְנוּ רִיקָם:
 הַעֲנֵק תִּעֲנִיק לּוֹ מִצִּיאָנְךָ וּמִגִּרְנָהּ וּמִקֶּבֶה אֲשֶׁר בְּרַכְךָ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַתֵּן־לוֹ: וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאַרְץ מִצְרַיִם
 וַיִּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־פְּנֵי אֲנָכִי מִצִּוְיָהּ אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה
 הַיּוֹם: וְהָיָה כִּי־יֹאמֶר אֵלֶיךָ לֹא אֵצֵא מֵעִמָּךְ כִּי אֶחָבְךָ
 וְאֶת־בֵּיתָה כִּי־טוֹב לּוֹ עִמָּךְ: וְלִקְחַתָּ אֶת־הַמְרִצֵּעַ וְנָתַתָּהּ
 בְּאָזְנוֹ וּבִדְלַת וְהָיָה לָךְ עֶבֶד עוֹלָם וְאִם לְאַמְתְּךָ תַעֲשֶׂה
 בֶּן: לֹא־יִקְשֶׁה בְּעֵינָיִךָ בְּשִׁלְחָהּ אֶתוֹ חֲפָשִׁי מֵעִמָּךְ כִּי מִשְׁנֵה
 שָׁכַר שָׂכִיר עַבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־
 אֲשֶׁר תַעֲשֶׂה: ׀ פ ישראל

אשר תעשה: פ ישראל

בחול מתחילין כאן.

כָּל־הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד בְּבִקְרָהּ וּבְצִיאָנָהּ הַזָּכָר תִּקְדֵּשׁ
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בְּבִכּוֹר שׁוֹרְךָ וְלֹא תִגְזוּ בְּכֹר צִיאָנָהּ:
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ שְׁנָה בְּשָׁנָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־
 יִבְחַר יְהוָה אֶתָּה וּבֵיתָה: וְכִי־יְהִי־בוֹ מוֹם פֶּסַח אִם עוֹר
 כָּל מוֹם רָע לֹא תִזְבַּחְנוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: בְּשַׁעֲרֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ
 הַטָּמֵא וְהַטְּהוֹר יַחְדוֹ כַּצִּי וְכָאֵיל: רַק אֶת־דָּמּוֹ לֹא תֹאכַל

על הארץ תשפכנו כמים: פ לוי בשבת ד שמור את-חדש
 האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך
 יהוה אלהיך ממצרים לילה: וזכתה פסח ליהוה אלהיך
 צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם:
 לאתאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל-עליו מצות
 לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכור את
 יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך: ג בשבת ה ולא-
 יראה לך שאר בכל-גבלה שבעת ימים ולא-ילין מן-
 הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לפקר: לא תוכל
 לזבח את-הפסח באחד שעריך אשר-יהוה אלהיך נתן
 לך: כי אם-אל-המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן
 שמו שם תזבח את-הפסח בערב כבוא השמש מועד
 צאתך ממצרים: ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה
 אלהיך בו ופנית בפקר והלכת לאהליך: ששת ימים
 תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא
 תעשה מלאכה: ס רביעי בשבת ו שבעה שבעת תספור-לך
 מהחל חרמש בקמה תחל לספור שבעה שבועות: ועשית
 חג שבועות ליהוה אלהיך מסת גדבת ידך אשר תתן
 כאשר יברכה יהוה אלהיך: ושמחת לפני יהוה אלהיך
 אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך
 והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר
 יהוה אלהיך לשכן שמו שם: וזכרת פי-עבד הייר
 במצרים ושמרת ועשית את-החטים האלה: פ חמישי בשבת ז
 חג הסופת תעשה לך שבעת ימים באספה מגרנה ומיקבה:
 ושמחת בחנך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי
 והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים
 תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכה
 יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידך והיית אף
 שמח: שלוש פעמים בשנה יראה כל-זכורך את-פני ו
 יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג

קריאה למפטיר וההפטרה ליום שני של שבועות 111
השבועות ובחג הספורת ולא יראה את פני יהוה ריקם :
איש כמתנת ידו ככרפת יהוה אלהיה אשר נתן לך :

למפטיר בפרשת פינחס :

וביום הכפורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה
בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה
לא תעשו: והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים פני-
בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני-שנה: ומנחתם
סלת בלולה בשמן שלשה עשרגים לפר האחד שני
עשרגים לאיל האחד: עשרון עשרון לכבש האחד
לשבעת הכבשים: שעיר עזים אחד לכפר עליכם: מלבד
עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימם יהיו לכם וגם פיהם:

Beim Emporheben der Thora.

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: על פי יי ביד
משה: עץ חיים היא למחויקים בה ותזמכיה מאשר: דרכיה
דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: ארך ימים בימינה בשמאלה
עשר וכבוד: יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר.

ואומרים ינוז פתגם חתום סס העוזר יעקב צדני עמיד לוי זלשטי חרות.
צ"ק אומרים אותו אחד פסוק ראשון, אזל פ"פ אומרים אותו קודם זכות
ההפטרה.

יציב פתגם. לאת ודגם. ברבו רבבן עירין :
עני אנא. במנינא. דפסלין ארבעה טורין :
קדמוהי. רגו מוהי. נגיד ונפיק נהר דינורין :
בטור טלגא. נהור שרגא. וזיקין דנור
ובעורין :
ברא וסכא. מה בהשוכא. ועמיה שרין
נהורין :
רחיקין צפא. בלא שטפא. ונלין ליה
דמטמריין :